

چرا استیضاح وزیر آموزش و پرورش اولویت نمایندگان می‌شود؟ تهران (پانا) - سیدصادق حسینی، روزنامه نگار در سازندگی نوشت:

شام عید غدیر برای عید دینی آقای سیدعلی اکبر محتشمی پور و آقای سیدهادی خامنه ای به دارالزهرا رفته بودم. بعد از دعای کمیل آقای مازنی نماینده تهران آمد و در کنار من و آقای رضوی یزدی و روبروی آقای راه چمنی نشست. هنگام شام از او پرسیدم: با توجه به شائبه سهم خواهی که توسط آقای ربیعی در ۲ استیضاح متوالی اش مطرح شد، فکر نمی کنید مردم و افکار عمومی می گویند وزارت کار و اقتصاد، وزارت خانه های پول داری هستند مجلس سهمش را می خواست، از آموزش و پرورش سهم خواهی روا نیست؟

آقای مازنی نماینده تهران و عضو فراکسیون امید در حالی که قاشق را در غذا فرو می برد، جواب دقیقی داد: «آموزش و پرورش در انتخابات مهم است»؛ واقعیت هم همین است، در فاصله ی ۲۰ روز تا آغاز سال تحصیلی و حدود ۱ سال تا کمپین انتخابات مجلس، نمایندگان الویت حفظ کرسی نمایندگی برایشان اهمیت قابل توجهی دارد و طبیعتا مسایل کشور الویت های بعدی را دارد.

«آموزش و پرورش در انتخابات مهم است»؛ چرا که آموزش و پرورش به دلیل ساختار گسترده و امکانات، به ویژه در شهرهای کوچک، همواره مورد توجه نامزدهای انتخاباتی است و حالا در فاصله ۱ سال مانده به کمپین انتخابات، نماینده های فعلی تلاش می کنند با افزایش فشار بر سیدمحمد بطحایی بتوانند از این امکانات و ساختار بهره مند شوند، ولو به قیمت هماهنگی بیشتر رییس یک اداره برای در اختیار قرار دادن سالن اجتماعات! در نگاه حداقلی و فعالیت ستادی و جذب رای اولی ها توسط بدنه ی آموزش و پرورش به صورت حداکثری!

از سوی دیگر با فرض استراتژی افزایش فشار مجلس برای تغییر تیم اقتصادی کابینه در حالی که الیاس حضرتی در استیضاح وزیر اقتصاد به درستی گفت: «ما زورمان به آقای نوبخت و رییس بانک مرکزی نمی رسد»؛ استیضاح وزیر آموزش و پرورش توجیه منطقی و حتی سیاسی ندارد و آن قدر بی ربط هست که برایش جک و لطیفه بسازند. بر سیاق لطیفه های کیهان؛ یاد این طنز افتادم: طرف رفت ساندویچی گفت: برایم گوجه نگذار! آشپز گفت: گوجه ندارم برات خیار شور نمی گذارم.